

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 21 februari 1923 kl. 5 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om
tull å kokta räkor. (1:a avd.)*

I en inom andra kammaren väckt motion, nr 62, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, hava herrar *Corneliusson* och *Olsson* i Broberg hemställt, »att riksdagen måtte besluta införandet i tulltaxan av en tullsats å kokta räkor av 50 öre per kilogram, d. v. s. samma tullsats som gäller i rubrik 168 av tulltaxan».

Utakottet.

Enligt rubriken 66 i gällande tulltaxa äro räkor, kokta eller okokta, fria från tull. Nämnda rubrik samt den i motionärernas hemställan omnämnda rubriken 168 hava för närvarande följande lydelse:

Tulltaxe- rubrik	Varuslag	Kvantitet för tullberäkningen	Tullsats
66	Kräftdjur, alla slag, såsom hummer, räkor och kräftor, okokta eller kokta; ävensom musslor, ej särskilt nämnda	—	<i>fria</i>
	Konserver — i hermetiskt tillslutna eller lufttäta kärl förvarade, ätbara varor av animaliskt eller vegetabiliskt ursprung — kärlets vikt inberäknad:		
	kött av nötboskap eller får	—	—
168	andra slag: ej särskilt nämnda	1 kg.	— .50
	<i>Anm. 1.</i>		
	<i>Anm. 2.</i>		

Motionen.

Till stöd för det föreliggande förslaget har anförts i huvudsak följande:

Det svenska västkustfisket hade på grund av de under de senaste åren rådande abnorma internationella valutaförhållandena och den till följd därav skapade övermäktiga konkurrensen från fiskproducerande länder med i förhållande till vårt land deprecierad valuta lidit avsevärt avbräck och sett avsättningsmöjligheterna för sina produkter å såväl den utländska som den inhemska marknaden minskas i hög grad. Därför vore det skäligt, att nämnda fiske genom statsmakternas försorg bereddes det skydd för avsättning å den inhemska marknaden, som dess nationella betydelse krävde. Till de grenar av västkustfisket, som blivit lidande, hörde räkfisket.

Vid Sveriges kuster fiskas två slags räkor, nämligen nordhavsräka och strandräka. Motionen avser uppenbarligen fisket efter nordhavsräka, vilket i Sverige idkas i betydligt större utsträckning än fisket efter strandräka. Enligt senast tillgängliga siffror, nämligen för år 1921, utgjorde sålunda strandräkorna blott en ringa del av hela räkfångsten. Nordhavsräka fiskas uteslutande inom Göteborgs och Bohus län.

*Utskottets
yttrande.*

Då motionärerna framställt sitt förslag såsom ägnat att bliva till hjälp för den svenska fiskerinäringen och särskilt för västkustfisket, synas de hava förbisett, att det senare till icke oväsentlig del är hänvisat till export på Norge. Så är förhållandet särskilt med makrillfisket. Efterföljande sammanställning utvisar närmare betydelsen av fisket efter räka och makrill samt omfattningen av importen och exporten av dessa varor.

Fångstmängd och fångstvärde.

		1919	1920	1921
<i>Fisket efter nordhavsräka</i>	kg.	73,667	96,725	113,857
	kr.	145,278	183,920	173,204
(Uteslutande Göteborgs och Bohus län)				
<i>Makrillfisket</i>				
Hela riket	kg.	7,277,980	7,117,952	5,146,000
	kr.	3,334,379	2,344,326	1,859,800
Häraf Göteborgs och Bohus län	kg.	7,233,848	7,060,624	5,062,000
	kr.	3,298,649	2,302,041	1,815,400

Import och export.

	1919		1920		1921		1922	
	import	export	import	export	import	export	import	export
<i>Räkor o. andra kräftdjur än hummer och kräftor</i> ¹								
Hela riket	{ kg. 110,567 kr. 200,185	0	142,700	984	151,376	5,231	107,182	5,094
Från eller till Norge	{ kg. 110,470 kr. 199,905	0	142,467	380	150,961	100	106,941	0
		0	279,511	456	232,409	78	— ²	— ²
<i>Färsk makrill</i>								
Hela riket	{ kg. 329,541 kr. 217,588	1,912,642	432,317	1,330,459	551,284	1,044,054	— ²	1,109,386
Från eller till Norge	{ kg. 169 kr. 150	1,402,839	13,542	1,116,977	6,198	673,646	— ²	603,558
		908,655	7,866	662,482	8,374	355,465	— ²	— ²

¹ Åtminstone importsiffrorna vid denna rubrik torde, enligt till utskottet lämnad uppgift, under ifrågavarande år hänföra sig så gott som uteslutande till räkor. ² Uppgifter saknas.

Av sammanställningen framgår, att makrillfisket för våra västkustfiskare är långt betydelsefullare än fisket efter nordhavsräka ävensom att av makrillfångsten en avsevärd del exporteras till Norge. Fångstvärdet för Göteborgs och Bohus län av fisket efter nordhavsräka utgjorde exempelvis åren 1920 och 1921 omkring respektive 8 och 10 procent av fångstvärdet av makrillfisket i samma län. Värdet av exporten av färsk makrill till Norge överstiger jämväl avsevärt värdet av importen därifrån utav räkor.

För det svenska västkustfisket i dess helhet torde fördelarna av det fria varuutbytet med utlandet på ifrågavarande område vara av vida större betydelse än det gagn, som ett bifall till motionen möjligen skulle kunna medföra för en begränsad del av västkustens fiskerinäring.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion II: 62 av herrar Corneliusson och Olsson i Broberg, om tull å kokta räkor, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 20 februari 1923.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar *Röing*, friherre *Fleming*, *Antonsson*, *Wigforss*, *Rune*, *Björns-son*, *Pers*, *Bärg* i Katrineholm, *Johansson* i Kullersta, *Lithander*, *Sköld*, *Henrikson*, *Carlsson* i Ystad, *Heyman*, *Ericson* i Obergå, *Johan Bergman*, *Bengtsson* i Kullen, *Löv-gren* i Nyborg, *Jönsson* i Fridhill och *Olsson* i Golvvasta.